

מ"ת 51647/12/15 - מדינת ישראל נגד סלמן מרדי, מיאמן מרדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 51647-12-15 מדינת ישראל נ' מרדי (עציר) ואח' 11 פברואר 2016

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המאשימה

מדינת ישראל

על ידי עו"ד ינאי גורני (פמ"מ)

נגד

הנאשמים

1. סלמן מרדי (עציר)
2. מיאמן מרדי (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

החלטה

הרקע

1. נגד המשיבים הוגש ביום 24.12.15 כתב אישום ביחד עם בקשה למעצרים עד תום ההליכים - היא מושא החלטתי זו. כתב האישום מייחס למשיבים עבירות קשירות קשר לפשע, נשיאת נשק בצוותא חדא ויריות באיזור מגורים בצוותא חדא. בנוסף, יוחסה למשיב 2 עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה.

2. במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 8.3.15 בשעה 13:55, קשרו המשיבים קשר לבצע ירי לעבר **בני משפחת עיראקי [המתלוננים]**. לשם קידום הקשר, נפגשו המשיבים בבית משיב 1 בטירה, ביום 8.3.15, סמוך לשעה 12:53. סמוך לשעה 12:56 נהג משיב 2 בטרקטורן מבלי שהיה בידו רשיון נהיגה. סמוך לשעה 13:52 חבש משיב 1 מסכת סקי על פניו, כפפות לידי וקפוצ'ון לראשו; משיב 2 חבש כובע קסקט וכיסה את פניו בבד, עד לגובה עיניו. סמוך לשעה 13:55 יצאו השניים כשכל אחד מהם מצויד בנשק, ושמם פעמיהם לכיוון שטח חקלאי, שבו שהו אותה עת המתלוננים. שם ירו המשיבים לעבר המתלוננים 11 יריות לפחות. למרבה המזל לא פגעו המשיבים במתלוננים, שהסתתרו במבנה סמוך. לאחר מכן נמלטו המשיבים מהמקום. במהלך מנוסת המשיבים הגיעו כוחות משטרה לאיזור ועצרו את משיב 1 במטע סמוך, ואילו משיב 2 נמלט מהשוטרים.

משיב 1 נעצר לראשונה ביום 8.3.15, ושוחרר ביום 16.3.15. הוא נעצר בשנית, לאחר איסוף ראיות נוספות, ביום 20.12.15 ומעצרו הוארך עד ליום 24.12.15 בשעה 14:00. משיב 2 נעצר לראשונה ביום 22.4.15 ושוחרר בו ביום. ביום 20.12.15 נעצר בשנית, לאחר איסוף ראיות נוספות, ומעצרו הוארך עד ליום 24.12.15 בשעה 14:00.

3. הייצוג בתיק הוחלף ומשכך התעכב הדיון בקיומן של ראיות לכאורה, שהתקיים בסופו של דבר ביום 25.1.16.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

4. **ב"כ המבקשת, עו"ד גורני**, טען כי מדובר אמנם בארוע מיום 8.3.15, והמשיבים נעצרו, שוחררו ונעצרו לבסוף רק בדצמבר 2015, אך הדבר נובע מכך שבדיקות מז"פ שונות הניבו תוצאות רק בחלוף מספר חודשים, ובדיקות נוספות, שכללו בין היתר את סרטוני מצלמות האבטחה, הניבו תוצאות רק לאחר מכן. לכן, התיק הבשיל למעצר חוזר רק בדצמבר 2015, ואז נמצא כי ניתן להגיש כתב אישום. בנוסף, ציין ב"כ המבקשת, את דבר קיומם של דברים חסויים בתיק.

ב"כ המבקשת הפנה לעדויות המתלוננים (ראידה, ג'מיל ואמיר עיראקי) בצינו את עיקריהן - בין היתר, המפגש עם משיב 2 על הטרקטורון עובר לארוע ירי, אזהרת קרוב משפחתם משני רעולי הפנים, הזיהוי הודאי של שני היורים כשני המשיבים, בין השאר, לפי פרטי לבושם, וכן את הרקע האפשרי למעשה (נקמה).

עוד הדגיש ב"כ המבקשת את הודעות השוטרים שתפסו את משיב 1 סמוך לאחר הארוע, הפריטים שנתפסו עליו, וכן את זיהויו של משיב 2 על ידי השוטרים, כשאחד מהם זיהה אקדח שחור בידי משיב 2.

כמו כן עמד, בין היתר, על צילומי מצלמות האבטחה, המתארות לדבריו את ההתארגנות הכוללת לירי; העובדה שההקלטה הופסקה בשעה 13:56, דקות לפני ארוע הירי, וחודשה בשעה 15:35; המצאות תרמילי הירי בזירה, הקשורים לשני כלי נשק שונים, כמתואר על ידי המתלוננים; דוח מז"פ הקובע המצאות דנ"א בכובע הבד (כובע גרב עם חורים לעיניים), שנתפס על משיב 1, המעיד כי חבש אותו; המצאות שרידי ירי כמפורט בחוות דעת מעבדת סימנים וחומרים.

עוד הפנה להודעות המשיבים ולעדויות קרוביהם. משיב 1 זיהה עצמו בסרטוני האבטחה, וכן זיהה את משיב 2, למרות שהכחיש כי יצאו לבצע ירי. משיב 2 טען כי אינו מזהה את עצמו בסרטונים ועל גבי הטרקטורון. לדברי ב"כ המבקשת, התנהלות משיב 2, שנמלט ושהה במסתור משך חודש וחצי, ואותר אך ב-22.4.15, מחזקת הראיות נגדו.

על כן, לעמדת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה המצביעות על המשיבים כמי שביצעו את הירי, כשלטעמה הארועים מקימים עילת מעצר משמעותית בשל מסוכנות, ואין לייחס משמעות לחלוף הזמן, שנבע מהצורך להמתין לתוצאות בדיקות שונות שנערכו.

5. **עו"ד זילברברג, ב"כ המשיבים**, חלק על קיומן של ראיות לכאורה, בהדגישו את חלוף הזמן (7 חודשים) מעת הארוע. הוא הטיל ספק במשמעות הראייתית של סרטוני מצלמות האבטחה, שהרי אין רואים בהם את הירי או את המשיבים מחזיקים אקדחים ויורים, כי אם מועלית השערה (של המבקשת) בדבר פעילות הכנה מבצעית עובר לירי. עוד עמד על הבעייתיות העולה מהעובדה שה-DVR, שנתפס כבר ב-10.3.15, פוענח בשיהוי כה רב, כשאין כל הסבר לחלוף הזמן ממרס עד דצמבר ולשיטתו מדובר ברשלנות החוקרים.

אשר להמצאות הדנ"א בכובע משיב 1, הטיל הסנגור ספק במשמעות עובדה זו, שהרי הוציאו את הכובע מכיסו של משיב 1, הנוהג להשתמש בכובע גם בטרקטורון, אזי אין תימה על ממצא הדנ"א.

אשר לשרידי הירי טען ב"כ המשיבים כי בדיקת השרידים נערכה בחלוף יום (הלה נעצר ב-8.3.15 בסביבות 14:00 בצהריים, ובדיקת השרידים נערכה ב-9.3.15 בשעות הצהריים המאוחרות), כאשר את 24 השעות בילה בתחנת המשטרה, מקום "מזוהם" שבו נמצאים כלי נשק.

אשר לראיות טען, כי למתלוננים סכסוכים רבים בעיר טירה, אלא שהם "החליטו" כי המשיבים הם היורים, כשהמניע לכך הוא נקמה, וכי מקריאת החומר בתיק עולה שיש "זיהום" ו"תיאום" בין ההודעות. כשיש סתירות כה רבות בין העדויות, טוען הסנגור, אלה "אינן מחזיקות מים", כך שמובן מדוע לא הוגש במועד הראוי כתב אישום נגד המשיבים.

עוד עמד ב"כ המשיבים על הקשר המיוחד הנחזה בין המתלוננים לבין השוטר ברק, שאליו הם התקשרו, במקום למשטרה. הוא הביע תמיהה על כך שהשוטר ברק לא רשם כל מזכר בארוע, על אף שהוא זה אשר נקרא לשטח והוביל את השוטרים.

עוד הביע תמיהה על כך שהשוטר רוסטיסלב ציין שהשוטרים הגיעו מהתחנה (תחנת משטרת טייבה). הירי לקח לכל היותר 15 שניות, ובכל זאת מצאו שם עדיין את המשיבים, ועל כן, תמה הסנגור, לא ברור איך מי שורה מחכה לאנשי המשטרה שיבואו.

עוד הפנה לסתירה העולה בין מזכרי השוטרים שהיו בארוע - רוסטיסלב ציין שזיהה בוודאות את משיב 2, שעה שהשוטר השני בארוע (אברהם) מציין כי הלה היה רעול פנים, כך שלא יתכן כי זוהה על ידי השוטר רוסטיסלב "בוודאות".

עוד עמד על הבעייתיות שבאי הסכמת ג'מיל עיראקי לעריכת מסדר זיהוי לפי גוף, באי תפיסת הנשק ברשותו של משיב 1, למרות שמשיב 1 נתפס בשטח סמוך לאחר הירי, ובעובדה שתמלול השיחה למוקד 100 נעשה ביום 14.12.15 קרי, חצי שנה לאחר הארוע, בעוד המשיבים משוחררים (ההקלטות לדבריו, הובאו ב-17.12.15).

נוכח היעדר העבר פלילי, הבעייתיות בחומר הראיות, העובדה שמרשיו היו משוחררים משך 6 - 7 חודשים ללא שביצעו כל מעשה אסור, ובהיעדר הסבר לשיהוי הרב ולזמן שחלף מאז, עתר ב"כ המשיבים לשחררם בתנאים.

דין והכרעה

סקירת הראיות העיקריות

הודעות המתלוננים ומקורביהם

6. **הודעת ראידה עיראקי מיום 8.3.15 שעה 16:10 (מוצג 1):** ראידה העידה כי בעת שבני המשפחה היו בשטח השייך להם, בערך חצי שעה או רבע שעה לפני הירי ראתה את מאומין (משיב 2) נוסע "עם טרקטורון אדום שלו", ויחד איתו היה אחיו הקטן. את משיב 2 היא זיהתה בעצמה ואת אחיו הקטן אינה מכירה, אך בנה כרם מכיר אותו

עמוד 3

ואמר שזה הוא. מאומין נסע הלך חזר והסתכל עליהם ונסע משם לבית של דוד שלו נסים. בהמשך, לדבריה, באו ג'מיל ואמיר וצעקו עליהם "יאללה יאללה. מוחמד [עיראקי, בן אחיו של בעלה ג'מיל - מ.ב.נ], התקשר ואמר שיש שני בחורים רעולי פנים, אחד עם אקדח ואחד עם קרלו", שבאים לכוון שלהם. לפיכך ברחו מהשטח שלהם לשטח של השכנים כדי שלא יראו אותם. השניים באו לשטח שלהם וירו. המתלוננים "היו למעלה" והסתכלו, וראו את היורים. היא ציינה כי בשלב שעבר הטרקטורון היא זיהתה את משיב 2 בוודאות, שכן לא היה רעול פנים. היא ציינה כי לבש חולצה אפורה או בצבע בז'. אולי לבש מכנסי ג'ינס, אך אינה בטוחה כי התרצה בפניו. אשר ליורים, שאותם ראתה מהקומה השניה של הבית ציינה שאחד לבש חולצה שחורה ושניהם היו רעולי פנים. כיסוי הפנים של היורים היה שחור ולאחד גם היה כובע "נייק" שחור. אשר לכלי הנשק אמרה שלאחד היה נשק גדול, קרלו ("כמו עוזי אבל קצר"), ואת כלי הנשק השני לא ראתה, אך שמעה מאחר שהיה אקדח. היא הכחישה שקיים סכסוך בין משפחתה למישהו, אך ציינה שכנראה שהרקע לירי נקמה, כי ג'מיל בעלה נחקר בקשר לרצח של אביו של מאומין. כשנשאלה לזהות היורים אמרה שהיא בטוחה שהיו אלה סלמן ומאומין, כי אף אחד לא ידע שהם בשטח מלבד מאומין שראה אותם כשעבר על הטרקטורון, ולא חלף הרבה זמן מעת שחזר לבית דודו ועד שחזר עם סלמאן. כמו כן זיהתה את משיב 1 על פי הגובה, כשלבדבריה הגבוה היה עם הנשק הגדול.

7. **הודעת ג'מיל עיראקי מיום 8.3.15 שעה 18:00 (מוצג 5):** ג'מיל תאר כי הגיע בסביבות השעה 12:30 לשטח החקלאי שלו עם בנו כרם בן ה-14, עם חברו ואשתו ראידה, וביצע שם עבודות. לדבריו "בחלופי חצי שעה אולי שעה ... עבר ליד השטח שלנו טרקטורון אדום הוא היה 50 מטר מאיתנו ירד לכוון מזרח ואז חזר ונסע מערבה. על הטרקטורון היה הבן של אחמד מרדי הכנני שלו קנאיך השם שלו מואמן מרדי הוא בן 20 ... אני מכיר אותו מטירה ומאחוריו ישב אחיו הקטן בן 10 בערך ... אני מכיר אותו כאח של מואמן". לדבריו "מואמן היה עם כובע שחור פנים לא מוסתרות ובגדים ג'ינס וחולצה כהה לא זוכר צבע ואח שלו לבש חולצה כתומה זה מה שאני זוכר". לאחר שהגיע בנו אמיר עם בובקט לשטח, הם החלו לעבוד ואז קיבל אמיר שיחה לנייד שלו מקרוב משפחה (שלא רצה לנקוב בשמו), שאמר לו שהוא רואה במרחק 300 מ' לערך 2 אנשים רעולי פנים עם נשק בדרך לשטח של עיראקי. הוא ובני משפחתו ברחו לבית בבניה שנמצא בסמוך, הם עלו למעלה "ואז אחרי דקה שתיים הגיעו שני הבחורים ושהם בשטח הפתוח התחילו לירות לכוון השטח והבית וירו גם על הקונטיינר ירו הרבה. אחד היה רזה גבוה ... לא יודע להגיד גובה והשני נמוך גם רזה. הגבוה לבש על הפנים מסכה שחורה ורעול עיניים ומכנסיים שחורים והקטן לבש שחור הכל וכובע מסיכה שחורה על הפנים. לגבוה נראה לי לא בטוח חולצה לא שחורה לא יודע להגיד צבע כבר לא זוכר. לגבוה היה נשק טעון אקדח החזיק אותו בשתי קנים לא ארוך לא קצר לא ידע להגיד סוג צבע שחור אני חושב ולשני אקדח צבע שחור. אני יודע שלגבוה נשק ארוך יעני לא אקדח כי ירה צורות. ככה ירו כמה כדורים אח"כ ברחו לכוון מזרח והתקשרנו ואמרנו לו, אמרתי לברק שיבוא מכון הגשר של כביש 6 כי הם הולכים לכוון כביש 6 כי שם יש בית של סלמאן מרדי הבן של סלים שהוא בן דוד של אחמד מרדי". משנשאל "מה הסיפור ביניכם לבין מואמן" השיב "לפני חודש ומשהו נרצח אחמד מרדי אבא של מואמן וימ"ר מרכז עצרו אותי כולם התחילו בטירה להגיד שאני או הרוצח או שותף והיום נראה לי שאלו באו לנקום אלו משוגעים". משנשאל למה ירצה לרצוח את אחמד השיב "דווקא אחמד חבר שלי זה שטויות של הימ"ר". לדבריו אין כל סכסוך בין שתי המשפחות. משנשאל למה הוא קושר את מואמן לשני רעולי פנים השיב: "אף אחד אחר לא עבר משם חוץ ממנו והגוף של אלו שירו זה שלהם". משנשאל מיהו השני בין רעולי פנים שראה, אם הראשון זה מואמן, השיב: "סלמאן מרדי הבן של עלי זה בן דוד של מואמן". משנשאל למה הוא אומר שזה סלמאן השיב "אני מכיר הגוף שלו - מואמן בא בטח לעשות תצפית לפני זה". מששאל החוקר האם יהיה מוכן לזהות בין 12 אנשים רעולים את מואמן השיב "אני יזהה מה יהיה התוצאות מי ישמור עלי" וכשנשאל אותה שאלה ביחס לסלמאן השיב "לא מוכן אני מפחד מהם".

8. **הודעת אמיר עיראקי מיום 8.3.15 שעה 18:05 (מוצג 6):** לדבריו, בסביבות השעה 12 בצהריים, כשהגיע לשטח שבבעלות המשפחה, נכחו שם אביו ואחיו "כראם בן 16 אולי קצת פחות", כדי לעזור בקידוחים בשביל לבנות. לדבריו לפני שהגיע לשטח "בזמן שאני נוהג בגרר שלי עבר לידי טרקטורון אדום 'בומבדיר' ... שעליו נהג מואמן מרדי אבא שלו אחמד הוא נרצח בערך לפני חודש, ואחריו ישב אח שלו הקטן אולי בן 11 - 12 ... והקטן היה על הטרקטורון מאחורה מואמן היה עם כובע שחור וחולצה קצרה שחורה ואחיו לבש חולצה בצבע כתום הוא בא בנסיעה כאילו מכיוון השטח שלנו ועבר אותי. אני המשכתי לנסוע לשטח ושהגעתי לשטח ראיתי את ההורים שלי ואחי שאלתי אותם אם ראו את מואמן עם הטרקטורון אמרו שכן והוא כבר כמה דקות מסתובב ליד השטח שלנו. לא התייחסנו ועבדנו בשטח". בהמשך מסר כי "בזמן שאנחנו עובדים קיבלתי טלפון ממישהו מהמשפחה מוחמד עראקי ... הוא יש לו שטח אדמה קצת רחוק משלנו ... ואמר לי שהוא רואה 2 רעולי פנים שהולכים לכיוון השטח שלנו דרך מטע הגויאבות. ואז אמרתי להורים שלי שיברחו יענו שנלך משם ליד השטח שלנו יש שלד בית בבנייה נכנסנו לבית הזה וכל אחד הלך לפינה ... עלינו לקומה השניה וראינו את השניים מתקרבים לשטח שלנו הם לא ראו אותנו שהלכנו משם ואז הם התחילו לירות על השטח שלנו אנחנו התכופפנו והם ירו הרבה יריות הורים שלי התקשרו למשטרה בזמן היריות ונגמר להם כדורים והלכו משם והם ברחו לאותו כוון שממנו הם באו..".

משנשאל לזהות היורים השיב "ראיתי את השני בחורים מגיעים מכיוון הגויאבות הם היו במרחק ממני אולי 20 מ' משהו כזה וראיתי את מואמן אחמד מרדי אבא שלו היה מנהל הבריכה ונרצח לפני כמה זמן הוא לבש כובע שחור והיה לו חולצה שחורה קצרה אני חושב לא זוכר אם היה משהו על החולצה אבל אני מזהה אותו ב-100% כי אני מכיר אותו יש לו גם כינוי 'קנאיר' ... הוא החזיק אקדח לא זיהיתי צבע שלו אקדח קטן. ולידו עמד סלמאן סלים מרדי הוא בן דוד שלו הוא לבש חולצה בצבע בז' כזה ולא זוכר מכנסיים היה לו כובע על הראש כובע שחור כזה כמו ששמים בחורף אבל לא היה רעול פנים זיהיתי אותו ב-100% כי אני מכיר אותו למדנו באותו בית ספר אנחנו באותו הגיל והוא סלמאן החזיק נשק גדול בשני ידיים שלו והם שניהם היו יורים על השטח אנחנו שהיינו שומעים יריות היינו מתחבאים ושהיו מפסיקים ככה הייתי מרים ראש שלי ואני בשלב מסוים צעקתי לכיוון שלהם ... את השם של מיאמן 'קנאיר' "אכו שרמוטה" ואז הם ראו שאנחנו בבניין שם הם ירו לכיוון שלנו כמה יריות לא יודע להגיד לך כמה וככה כנראה נגמר להם הגדורים והם ברחו בחזרה לכיוון שממנו הם באו". משנשאל אם מואמן זיהה אותו או ענה לו משהו השיב "לא דיברו בכלל רק היו יורים". משנשאל אם מישהו ממשפחתו מסוכסך עם מישהו השיב "לא. עם אף אחד לא מסוכסכים". ומששאל החוקר איזו סיבה יש למואמן או לסלמאן לבצע ירי לעברם השיב "אמרתי לך לפני חודש אולי קצת יותר רצחו את אבא של מואמן ואבא שלי היה מעורב בחקירה אני לא יודע מה קשור אולי בגלל זה רוצה להתנקם". אמיר לא ידע איזה קשר יש בין אביו לאבא של מואמן והוסיף "אבא שלי היה בחקירות בימ"ר על הרצח של אבא של מואמן הם כנראה חושדים שאבא מעורב ברצח ומואמן רוצה להתנקם".

9. **הודעת כרם עיראקי מיום 8.3.15 שעה 18:09 (מוצג 7):** לדבריו, בעת שעבדו בשטח והאם הכינה אוכל, "אז ראיתי את מאומין מרדי הולך ובא בטרקטורון שלו בצבע אדום, הטרקטורון לא שלו אלא של בן דוד שלו נסים מרדי ... מאומין היה עם אח שלו הקטן ... הוא הלך ובא. ואחרי זה הוא נסע לכיוון בית של דוד שלו, לא יודע שם שלו אבל זה אבא של סלמאן מרדי. הוא הלך לשם וחזר אלינו ואחרי זה שוב הלך. אז הגיע אח שלי אמיר וישבנו לאכול. אחרי זה התחלנו לעבוד אז בן דוד שלי התקשר לאבא שלי ואני עניתי לטלפון והוא אמר לי 'יש שניים באים אליך הם רעולים ויש אחד עם אקדח ויש אחד עם עוז'. אני נתתי את הטלפון לאבא ואבא דיבר איתו ואז אמר לנו בואו נברח לבית מאחורי השטח שלנו והלכנו לשם והתחבאנו ואני רואה אותם שניים עם רעולי פנים ומאומין היה עם כובע שחור של נייק. באו וירו

על הקונטיינרים בשטח ועלינו ואבא שלי התקשר לברק ואמר לשלוח ניידות לשטח וברק שמע את הירי. הם גמרו את הירי והלכו ובאו שוטרים...". לדבריו הוא מכיר את מאומן מאז "אני הייתי קטן ויש להם בריכה ליד השיכונים והייתי הולך לשם". משנשאל מאיזה מרחק ראה את מאומן על הטרקטורן השיב "לא יודע אבל לא רחוק" (שו' 16-17). משנשאל אם ראה את פניו או שהלה היה רעול השיב: לא היה רעול. ראיתי את הפנים שלו. היה רק עם כובע" וכן לבש "בגדים שחורים מכנס טרנינג". לדבריו, בן דודו שהתקשר להזהירם הוא "מוחמד עבד עראקי" אשר ידע שהשניים מגיעי אליהם משום ש"יש לו שטח חקלאי של תפוחי אדמה באזור והוא היה עובד בטרקטור שם וראה אותם". משנשאל באיזה מרחק היו השניים שבאו עם נשקים השיב כי אינו יודע. משנתבקש כרם לתאר את מראה שני היורים השיב "אחד גבוה, קצת יותר גבוה ממך (החוקר ציין כי גובהו 175 ס"מ) לבש בגדים וחלוצה ארוכה עם קפוצ'ון אני לא זוכר באיזה צבע, קוראים לזה בערבית בז', לא זוכר מכנס היה רעול פנים שחור רואים עיניים ופה. היה לו בידיים נשק קרלו". לשאלת החוקר השיב שאינו מבין בנשקים, וכי הוא יודע שזה היה קרלו כי "אח שלי אמיר אמר שזה קרלו". כמו כן אישר שלא ראה נשק ולא ראה את היורה "כי הייתי מתחבא", אך משחזר החוקר ושאל האם ראה את היורה השיב: "כשאנחנו הלכנו להתחבא ראיתי אותו בא והוא לו נשק קרלו". משהפנה אותו החוקר לסתירה העולה מדבריו כשלפני כן אמר שלא ראה נשק השיב: "ראיתי" ומנשאל "ראית אותו יורה מהנשק", שב וסתר עצמו בהשיבו: לא, הייתי מתחבא". בהמשך נשאל למראה הבחור השני שאז השיב "בחור נמוך, לבש שחור". לדבריו ראה אצלו נשק ומשנשאל איזה נשק היה לו, השיב: לא יודע לא מכיר". אז נשאל "ראית נשק גדול או קטן? מחזיק ביד אחת או שתי ידיים?" השיב "היה נשק ביד אחת". הוא אישר כי מדובר ב"אקדח", משנשאל אם ראה את השני יורה השיב "לא, הייתי מתחבא". בהמשך, משנשאל אם ירו לכיוון שלהם או לכיוון שטחם השיב "גם לכיוון השטח וגם לכיוון שלנו איפה היינו מתחבאים". לדבריו, הם לא צעקו דבר וגם הוא ומשפחתו לא אמרו להם דבר. משנשאל אם הוא יודע מיהם היורים השיב "כן מאומן וסלמאן". משהקשה החוקר כיצד הוא יודע שאלה הם, אם היו רעולי פנים השיב "אני מזהה אותם" וכן "לפי הגוף שלהם". לדבריו "אם אני רואה אותך כל יום אני מזהה אותך גם אם אתה רעול". כרם שלל קיומו של סכסוך בין משפחתו ליורים ואינו יודע למה עשו זאת. כשנשאל אם אביו ואחיו דיברו איתו ביחס לזהות היורים השיב: "כולנו זיהינו שזה סלמאן ומאומן".

10. **הודעת מוחמד סלמאן מיום 9.3.15 12:37 (מוצג 10):** מוחמד הוא חברו של כרם, שהיה עם המשפחה בשטח החקלאי בעת הירי. הוא העיד כי הציע לכרם עזרה בעבודה, יצא עימו לשטח, ולאחר שאכלו וקמו לעבוד "אז עמדנו בתחילת השדה שלהם ראינו שני רעולי פנים שבאים לכיוון שלנו. אז כשראינו את זה ברחנו והסתתרנו במבנה ליד ואז הם ראו אותנו והתחילו לירות עלינו. אמא של אמיר התקשרה לשוטר וכל פעם ניסיתי לצאת מהבנין למרפסת להסתכל מי יורה עלינו וכל פעם שהייתי יוצא היו יורים עלינו ולא יכולתי לצאת לראות. אז כשהסתכלתי מהצד השני ראיתי רכבים של בילוש מגיעים והם הפסיקו לירות...". הוא סיפר שאמיר, אחיו של כרם, הגיע לשטח כחצי שעה אחריו. משנשאל אם לפני הגעת אמיר מישהו עבר ליד השטח שבו עבדו השיב: "ראיתי טרקטורן אדום אבל לא ראיתי מי נסע עליו התעסקתי באוכל ראיתי אותו מרחוק" (שו' 42-43). רכבו עליו "שניים" כשנתבקש לתאר מה לבשו השיב "ראיתי אחד היה קטן מאחורה. הנהג היה עם כובע כחול של נייק וחלוצה כחולה שרוול קצר". לדבריו אינו מכיר את הנהג ולא יכול לזהותו "כי ראיתי אותו מרחוק". הוא לא שמע לדבריו את משפחת ג'מיל מדברים על זה אחד עם השני. בהמשך, משנשאל אם ראה את כרם או ג'מיל או אמיר מדברים בטלפון לפני המקרה השיב "לא ראיתי אבל ראיתי אותם הלכו מאחורי קונטיינר". כשצוין בפניו כי כרם אמיר וג'מיל מספרים שקיבלו אזהרה בטלפון על אודות הגעת חמושים לאיזור שלהם ולכן ברחו טרם שהחמושים הגיעו השיב "אולי קיבלו את הטלפון כשהיו בצד השני אבל אני ברחתי כשראיתי את רעולי הפנים. בהתחלה אמרו לי תברח ואני לא האמנתי להם אבל כשראיתי אותם בעצמי ברחתי". משנתבקש לתאר את לבושם של רעולי הפנים ציין "אחד לבש קפוצ'ון עבה כחול לא שמתי לב למכנס היה לו רעלה על הפנים כמו חם

צוואר היה לו נשק אבל לא שמתי לב איזה נשק והוא היה יורה. השני היה גבוה לבש חולצה לבנה ארוכה היה גם רעול פנים היה לו צעיף שחור על הפנים והיה לו קפוצ'ון על הראש והיה לו נשק לא שמתי לב איזה והיה יורה גם". משנשאל אם שמע את אמיר צועק להם משהו השיב בשלילה. משנשאל אם לאחר הירי שאל את המשפחה מי הם היורים השיב "שאלתי ואמרו שלא יודעים". משצוין בפניו כי גם אמיר, גם כרם גם ג'מיל וגם ראידה אומרים שהם מזהים את היורים ולכן תשובתו תמוהה, השיב "אולי הם יודעים אבל לא אמרו לי, אני לא יודע מי הם".

11. **הודעת מוחמד עיראקי מיום 10.3.15 10:01 (מוצג 10):** מוחמד הוא אחיינו של ג'מיל, אשר התקשר להזהיר את המתלוננים כי מגיעים לכיוונם רעולי פנים. הוא אישר את ארוע ההתקשרות ולדבריו: "באותו יום הייתי בשטח חקלאי שלי עובד על הטרקטור ואז ראיתי מרחוק שני רעולי פנים והרגשתי שמשהו רע הולך לקרות וראיתי שהם הולכים לכיוון שטח של בני משפחה שלי ג'מיל עיראקי והתקשרתי לג'מיל וענה לי אני חושב אמיר ושאל אותי מה אני רוצה ואמרתי לו שראיתי שני רעולי פנים והוא אמר לי בסדר. אחרי כמה דקות ג'מיל התקשר אלי ושאל אותי מה רציתי ואמרתי לו שראיתי שני רעולי פנים וזה נראה לי חשוד והוא אמר לי בסדר וזהו. אחרי כמה דקות שמעתי הרבה יריות ונבהלתי ושכבתי על הרצפה והתקשרתי למשטרה ואמרתי להם שיש ירי ...". מעבר לכך, טען שראה את רעולי הפנים מרחוק ואינו זוכר מה לבשו, הוא לא ראה אצלם נשק ולא ראה טרקטורון מסתובב באזור לפני הארוע, שכן הגיע לשם רק 10 דקות לפני המקרה. הוא טען כי אינו יודע על שום סכסוך שיש למשפחתו של ג'מיל, אך באותה נשימה ניסה להרחיק עצמו ככל האפשר מקשר עם המשפחה: "אפילו המשפחה שלי הוציא [כך במקור] מכתב בטירה שאנחנו לא רוצים כל קשר לג'מיל ומשפחתו ... כי היו בעיות בין ג'מיל לאמא שלו שהיא סבתא שלי וכל ה[משפחה] שלנו לא מדברים עם ג'מיל וזה על הבעיות בתוך המשפחה". לפי בקשת החוקר, הציג מוחמד את פירוט השיחות היוצאות והנכנסות ממועד הארוע (8.3.15) המאששות לכאורה את דבריו, לרבות שיחה יוצאת בשעה 14:08 למספר הטלפון של ג'מיל, שיחות חוזרות למספרו לאחר מכן, וכן שיחה למוקד 100 בשעה 14:14. הוא אישר שהוא זה שהתקשר. חשוב לציין, כי דבריו בהודעה שלפיהם לא ראה כלי נשק ולא ראה מה לבשו רעולי הפנים נסתרים בהקלטה של השיחה למוקד 100. מתמליל השיחה למוקד 100 מיום 8.3.15 [מוצג לז] עולה כי הוא הודיע על יריות "בטירה ליד הוואדי פה, קרוב לטייבה פה". משנשאל כיצד לבושים היורים השיב: "סגורים בפה כזה, שחור" וכן "לבושים שחור". בהמשך ציין "רואה צעקות ... ועוד שניים ברחו..." וכן "אני רואה אותם בורחים עם רובים ...". לשאלת המוקד "רובים ארוכים" השיב "כן רובים ארוכים ואקדח". בהמשך ציין כי "שניים אני רואה, בורחים עכשיו בגויאבות". בשיחה הוא ציין כי שמו מוחמד.

אותו **מוחמד עיראקי** מסר הודעה נוספת, בחודש דצמבר, כשהמשיבים נעצרו מחדש ולאחר פיענוח השיחה למוקד 100. בהודעתו **מיום 22.12.15 15:20 (מוצג 22)** ניסה כל העת להרחיק עצמו מהארוע ואף שאישר את האמור בהודעתו הקודמת, כאשר עומת עם פרטים ספציפיים אמר: "עזוב אותי... אני לא ראיתי כלום. אני לא חתמתי על העדות... אני לא קשור לכל הבלגאן הזה, תעשה כאילו לא הייתי ולא ראיתי". משנשאל האם הוא מפחד לספר מה קרה השיב: "אני מעולם אחר והם מעולם אחר, אני לא צריך את כל זה... אני מתחנן... שתוציא אותי מהבלגאן הזה.... הם בדרך שלהם ואני בדרך שלי". בהמשך, משהושמעה לו הקלטה של מוקד 100, אישר כי הוא דיבר עם המשטרה, ושב וטען "אני הייתי על הרצפה ולא ראיתי כלום". משנשאל למה אמר שראה שני רעולי פנים יורים על אנשים ואז ראה אותם בורחים לכיוון טייבה עם רובים ואקדח השיב: "אני הייתי שוכב על אדמה מאחורי טרקטור ולא ראיתי כלום, אני פחדתי" ושב וטען כי לא ראה כלום. "אולי בגלל הפחד בגלל הצעקות הייתי מדבר ככה אבל תבין אותי אני לא ראיתי כלום".

הודעות שוטרים

12. הודעת השוטר רוסטיסלב יודשקין (מיום 8.3.15 שעה 16:35 (מוצג 4): לדברי השוטר יודשקין היתה קריאה לשוטר ברק עמרם, כשהיו בתחנת משטרת טיבה, ואליו הצטרף לאחר שנודע על ירי ש"בוצע ע"י שני חשודים". לפי המידע הראשוני "חשודים רעולי פנים" שאמורים להגיע מכון מטע הגויאבות. רוסטיסלב והשוטר אברהם דניאל סרקו את המטע עד שנתקלו בשניים שהתלחשו ביניהם. לדברי השוטר "במרחק של כחמישה מטר הבחנתי בשתי דמויות אחת לבושה ג'ינס לא זוכר צבע חולצה ולידו בערך שני מטר עומד בחור לבוש חולצה ארוכה שחורה עם כיתוב כלשהו לבן בבטן בידו הימנית החזיק באקדח צבע שחור אקדח הדומה ליריחו". בשלב זה הצטלבו המבטים והשוטר זיהה את החשוד שאחז באקדח כמואמן מרדי. הוא זיהה אותו משום ששבועיים קודם לכן בוצע חיפוש בביתו. בשלב זה שלף השוטר את נשקו וקרא להם לעצור שאז החל החשוד לברוח, "הבחור הנוסף שהיה סמוך למואמן על ידו הימנית היתה כפפה בצבע שחור, שאותה ניסה להוריד בזמן שצעקתי למואמן ואז גם הוא ניסה לברוח אך הצלחתי לתפוס אותו... אזקתי אותו כשידי לאחור... בשלב זה השוטר אברהם ... החל לרוץ לכיוון בריחתו של החשוד מואמן מרדי". לדברי השוטר, בכיס מכנסיו הימני של החשוד נמצאה סכין עם ידית עץ חומה, ובכיסו השמאלי נמצא "כמין כובע בד בצבע שחור עליו ציור הדפס שלד. בסמוך למקום בו עמד החשוד מצאתי את הכפפה כפפת בד בצבע שחור". משנתבקש השוטר לתאר את מואמן מרדי אותו ראה מחזיק באקדח ונמלט מהמקום השיב השוטר יודשקין "בחור רזה להערכתי בן 19 - 20 נמוך לבוש מכנס ג'ינס כהה נעליים לא שמתי לב חולצה בצבע שחור חולצה ארוכה קפוצון כאשר בבטן החולצה הדפס לבן לא הבחנתי בתוכן ההדפס". משנשאל האם האקדח היה על גופו של מואמן או בידו השיב "קודם כל להערכתי מדובר באקדח אמיתי דמוי יריחו צבע שחור. את האקדח החזיק בידו הימנית והכניס אותו למכנסיו בחלק הקדמי. ודבר נוסף ששכחתי לומר שהיה גם עם כובע מצחיה צבע שחור עם סמל של נייק בצבע זהבהב כזה כסוף". השוטר ציין בהודעתו את הפריטים שנתפסו והוצגו - כובע שחור, כפפה שחורה, סכין. יצוין כי הפריטים תוארו גם **במזכר כ' במזכר כ"א** פורטו בגדי משיב 1 שנתפסו: מכנס ארוך בצבע שחור, סוודר [או סווצר?] ארוך בצבע ירוק, גופיה קצרה בצבע שחור.

חשוב לציין כי השוטר לא ציין כי החשודים היו רעולי פנים בעת המפגש.

13. דו"ח פעולה של רס"ר דניאל אברהם (מיום 8.3.15 שעה 19:29 (מוצג ז')): לדבריו הגיע למקום באיזור המטעים בטירה לאחר דיווח בגל על אודות שני רעולי פנים חמושים שברחו מהמקום. בוצעו על ידו סריקות יחד עם השוטר רוסטק [ככל הנראה רוסטיסלב], ובשלב מסוים הבחין השוטר אברהם בשני רעולי פנים, כשהשוטר רוסטק היה לפניו בסריקות. מיד הבחין שאחד מהם אווז בידו הימנית אקדח בצבע שחור והבחור השני שהיה עימו הופל על ידי השוטר השני והודע לו שהוא עצור. השני הבחין בשוטרים ומיד נמלט. בוצע מרדף רגלי אחרי החשוד השני עם האקדח, אך בשלב מסוים אבד קשר העין, משום שהשוטר מעד לדבריו בבז. עוד צוין כי משהבחין אברהם באקדח שבידו הימנית של החשוד שלף את נשקו, כיוון לעבר החשוד וקרא לו "עצור משטרה", אך הלה לא נשמע להוראתו. לדברי השוטר אברהם "הנ"ל היה רעול פנים וגם חלק מגופו היה לכונן צפון ולא לעברי כך שהאקדח לא היה מכונן כלפי ולא ירה לעברי. הנ"ל נמלט מהמקום" ולא אותר. אשר לחשוד האחר צוין כי "היה רעול פנים" נאזק ונעצר. שני השוטרים מצינים שבידי החשוד שנמלט היה אקדח בידו הימנית (רוסטיסלב מציין שאת האקדח הכניס לחלק הקדמי של מכנסיו) וכי האקדח היה שחור. לדבריו, שני החשודים היו רעולי פנים.

הודעות המשיבים

14. **משיב 1 - סלמאן מרדי** נחקר ארבע פעמים. פעמיים במרס 2015 ופעמיים לאחר שנעצר מחדש, בדצמבר 2015. הוא הכחיש את המיוחס לו.

בהודעתו **מיום 8.3.15 19:20 (מוצג 8)** ציין שהגיע הביתה מעבודתו ביום הרלוונטי בשעות הצהריים, והתקלח. לכתחילה, כששאל מה עשה מרגע שחזר הביתה ועד שנעצר, השיב שהיה בבית. בהמשך, כשנשאל היכן נעצר, השיב: "במטע שלנו" לדבריו "הלכתי בין גויאבות ויש לנו קלימנטינות ולימונים והיה לי סכין של פירות אז הלכתי לחפש קלימנטינות לפני שזה יגמר". הוא טען שהיה שם לבד. כשעומת עם העובדה שלטענת השוטרים היה איתו עוד בחור, טען שלא היה עימו איש. איני מוצאת לפרט את כל תוכן הודעותיו, שכן הרבה לסתור עצמו ולהכחיש דברים שאומתו בראיות אחרות. בקיצור יצוין כי אישר שמואמין הגיע אליו ביום הארוע ועשה סיבוב על הטרקטורון. הוא טען שהוא עצמו לא רכב באותו יום על הטרקטורון, אך לא היה יכול להסביר מדוע נמצא עליו כיסוי ראש, שלדבריו משמש אותו לנסיעה על הטרקטורון. לדבריו, כנראה שכח אותו בכיס. משנשאל למה עטה כפפות כשנעצר השיב "היתה כפפה אחת ולא לבשתי אותה" משנשאל אם הכפפה שלו השיב "לא יודע מאיפה היא צצה, יכול להיות שהיתה בכיס". משנשאל למה היתה לו כפפה בכיס השיב "לא יודע אולי מישהו לבש את החולצה לפני" (שו' 75-80). משעומת עם דברי השוטר לפיהם ראה אותו מוריד את הכפפה השיב "אם הייתי לובש הייתי לובש שתי כפפות ולא כפפה אחת". חרף אמירה שמואמין עשה באותו יום סיבוב על הטרקטורון, ואמירה נוספת שלפיה מואמין "בא אלי היום עם אחותו בראה ואח קטן בשם עז ועשו סיבוב על טרקטורון", הוא הכחיש במקום אחר שמישהו נסע על הטרקטורון באותו יום. הוא טען שאינו יודע מה לבש מי ממבקרו באותו יום וגם לא ידע לומר מתי הלכו.

בהודעתו השניה, **מיום 15.3.15 10:23 (מוצג 15)**, עומת עם סתירות בהודעתו הראשונה ועם סתירות בין הודעתו להודעות אחרים. הוא השיב כי אין לו מה להוסיף. הוא לא נתן הסבר לכך שמצלמות האבטחה בביתו הפסיקו לצלם בשל הפסקה יזומה והצילום חודש רק בשעה 16:00. על מרבית השאלות שנשאל לא השיב תשובות ענייניות.

בהודעתו השלישית, **מיום 20.12.15 09:01 (מוצג 18)**, השיב על חלק ניכר מהשאלות כי "יכול להיות", כי אינו זוכר וכו'. הוא נשאל על מצלמות האבטחה בביתו. הוא זיהה עצמו בסרטון נוהג על הטרקטורון ביום הארוע (בניגוד לדבריו בחקירה הראשונה), ואף שטען קודם לכן כי מעולם לא נהג ללא קסדה, הוא נראה רוכב ללא קסדה. לדבריו נהג ללא קסדה "מתוך טפשות". בגרסה קודמת טען שהוא זקוק לכיסוי ראש כדי לשים מתחת לקסדה, כדי לא להזיע, אך משנשאל נוכח העובדה שנהג ללא קסדה לשם מה היה זקוק לכובע, השיב "שמתי אותו בשביל ללבוש אותו". משהזכיר לו החוקר כי את הכובע מצאו אצלו בקפוצ'ון ובתמונה הוא נראה ללא קפוצ'ון השיב "אז לבשתי את הקפוצ'ון והכובע היה שם בשביל לנסוע בתוך עם טרקטורון". כמו כן אישר את דברי החוקר כי רואים אותו גם "נוהג בלי כפפות" משהביע החוקר תמיהה על כך שנתפס עם כפפות בעת מעצרו השיב "אני כל הזמן עם כובע וכפפות". כמו כן זיהה את משיב 2 בסרטון: משהראה לו החוקר את המצלמה בשעה 12:54 ושאלו מיהו שמגיע ברכב השחור, השיב "יכול להיות שזה מואמין". מששאל אותו החוקר האם אינו בטוח השיב "לא שאני לא בטוח אבל רואים מטושטש". משנשאל "אם רואים מטושטש איך ידעת להגיד שזה מואמין ולא מישהו אחר", השיב "כי אמרתי לך קודם שמואמין היה אצלי". בהמשך שב והודה שזה "לא מישהו אחר". משנשאל מה מואמין עושה עפ"י הסרטון השיב "הוא נוסע מה שאתה רואה זה מה שהוא עושה". משנשאל לאן נסע השיב "נסע, אני נכנסתי לבית ולא יודע לאן נסע". משנשאל כמה סיבובים עשה מואמין בטרקטורון והאם יש לו רשיון נהיגה השיב: "לא יודע". בהמשך, מששאל אותו החוקר מי זה שמגיע לביתו עם כובע קסקט בשעה 13:07, השיב: "יכול להיות שזה מואמין". כמו כן משנשאל ביחס למצלמה 6 בשעה 13:48 אישר "יכול

להיות שזה אח שלי אמיר, לידו יכול להיות שזאת בראה ארוסתו ועם הכובע יכול להיות שזה מואמין". משנשאל על מה הם משוחחים השיב: "מאיפה אני זוכר", בהמשך ולגבי מצלמה 6 שעה 12:52 מששאל אותו החוקר מה רואים אותו עושה השיב: "יכול להיות שרציתי לנסוע על טרקטורון". החוקר הבהיר לו: "אני רואה אותך שם קפוצ'ון ושם כובע שזה למעשה מסיכה שחורה ושם כפפות על הידיים ושם נעליים גבוהות בשביל מה כל זה?" השיב: "יכול להיות שרציתי לנסוע על טרקטורון". משהקשה עליו החוקר כי קודם לכן נסע עם עזו על הטרקטורון בלי כל פריטי הלבוש האלה, השיב: "כנראה שרציתי להתרחק עם הטרקטורון" וכן "כי זה טפשות לנסוע בלי להיות מוגן". משהראה לו החוקר את מצלמה 5 שעה 13:53 ושאלו לאן הוא ומואמין הולכים השיב: "אולי הטרקטורון שם... לא זוכר בדיוק". משעומת עם הסתירה העולה מדבריו קודם לכן, שלפיהם אמר שהיה במטע בלי מואמין וכאן רואים שמואמין הולך עימו, השיב "אולי זה לא באותו זמן". בהמשך החקירה אישר כי על פי מצלמה 6 שעה 13:55 "יכול להיות שזה מואמין". משנשאל מדוע מואמין נראה מכסה את פניו, לא השיב, לא זכר מה הוא אמר לאמיר אחיו בסרטון, ומשנשאל מדוע מואמין נראה בהמשך "יוצא שוב עם כובע על ראשו ופניו מכוסות", השיב: "תשאל אותו מאיפה אני יודע מה עשה, אולי הלך הביתה אולי משמש". משהקשה החוקר לאן הלכו השניים, בתמונה האחרונה שבה הם נראים יחד ולאחריה לא חוזרים הביתה, וכשאמר למשיב 1 כי נראה שהלכו באותו זמן לירות על משפחת עיראקי, השיב: "אני אומר לך שאין לי שום קשר לדברים האלה". משעומת עם עדויות שלפיהן הם זהו כוירים ואף לבושים בהתאם לנראה במצלמות השיב: "הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה". מששב ושאל החוקר "אני אומר לך שרואים אותך ואת מואמין יוצאים מהבית רעולי פנים והולכים לכיוון משפחת עיראקי ואז לא רואים אתכם חוזרים חזרה לבית, למה?" השיב: "אני לא רעול פנים" וכן "אולי אני לא חזרתם הביתה כי לקחתם אותי מהמטע". משהקשה החוקר כי קודם אמר שהלך למטע לבד וכאן רואים אותם הולכים יחדיו, השיב: "הלכנו יחד למחסן ואולי אחרי זה מהמחסן הלכתי למטע". כשנתבקש להסביר את העובדה שמיד לאחר יציאתם מהבית המצלמה נכבית השיב "מאיפה אני יודע". הוא הכחיש שזה מה שאמר לאמיר לעשות "על מנת לטשטש ראיות". משהבהיר לו החוקר שעל כל הבגדים שנתפסו אצלו נמצאו שרידי ירי ולכן הוא ביצע את הירי המדובר, השיב: "אני לא עשיתי שום דבר, אתה רוצה לסבך אותי". כשציין בפניו החוקר כי הטיח בו ראיות הקושרות אותו ישירות לחשדות המיוחסים לו בהציעו לו לספר את האמת השיב סלמן "אמרתי לך מה שיש לי להגיד ואין לי מה להוסיף".

בהודעתו הרביעית, **מיום 23.12.15 14:17 (מוצג 24)**, לאורך מרבית החקירה לא השיב לשאלות החוקר ביחס לחשדות ולראיות נגדו מלבד האמירה: "כל מה שיש לי אמרתי ואין לי מה להוסיף". לקראת סוף החקירה, משציין בפניו החוקר כי בחקירה הקודמת שלו הוצגו בפניו קטעים ממצלמות האבטחה המותקנות בביתו "בהן רואים אותך בבירור ואת מיאמן" והביע פליאה על כך שסלמן אמר בחקירה כי אינו מזהה את מיאמן עת שגם אחיו אמיר וגם בראה מזהים אותו, השיב סלמן "מתי אני אמרתי לך שלא זיהיתי אותו? אמרתי לך שיכול להיות שזה מיאמן". משנשאל האם הוא חפץ לצפות פעם נוספת במצלמות האבטחה מביתו השיב: "אין לי מה להוסיף גם אם אני מסתכל". משנשאל אם הוא חף מפשע השיב: "כן. בית המשפט יחליט", ובהמשך החקירה שב וציין כי אין לו מה להוסיף.

15. **משיב 2 - מיאמן מרדי** נחקר ארבע פעמים. פעמיים באפריל 2015 ופעמיים לאחר שנעצר מחדש בדצמבר 2015. הוא הכחיש את כל המיוחס לו. לאורך כל הודעותיו ניסה להרחיק עצמו מכל פרט שרלוונטי לאירוע. הוא טען שראה את סלמן לאחרונה "לפני 4 או 5 חודשים" (האירוע היה כחודש ומחצה קודם). הוא טען שאין לו סכסוך עם איש. הוא טען שלא קיבל זימון לסור למשטרה ולכן לא התייצב (בניגוד למוצג כב). הוא טען שלא נהג בטרקטורון ואין לו רשיון לנהוג בטרקטורון. הוא טען שאינו הולך לביתו של משיב 1.

אף כשהוצגו בפניו צילומי מצלמות האבטחה, בהודעתו השלישית, **מיום 20.12.15 11:49 (מוצג 19)**, טען שאינו מזהה את המקום (ביתו של משיב 1), טען שאינו מזהה את אחיו ואחותו בצילומים, טען שאינו מזהה את משיב 1 בצילומים, טען שאינו מזהה את עצמו בצילומים וכשעומת עם כך שמשיב 1 זיהה אותו, השיב: "זה לא אני. כל אחד יכול להגיד מה שהוא רוצה". גם כשהוצג לו סרטון שבו הוא נוהג בטרקטור ומרכיב את אחיו הקטן, שב והשיב: "אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה". החוקר הציג למשיב 2 סרטון מצלמה 5 שעה 13:53, שבו נצפים מואמין "עם הכובע קסקט" ולידו סלמן "עם מסכה שחורה והדפס לבן על הראש והוא מחזיק ביד נשק ולידו אמיר מרדי", והוא השיב כי אינו מזהה אף אחד וכי אמר כל מה שהיה לו. כך המשיך והשיב, למעשה, לאורך כל החקירות, בלי קשר לראיות שהוטחו בו.

16. **הודעת אמיר מרדי (אחי משיב 1) מיום 10.3.15 12:42 (מוצג 11)**: אמיר טען שביום הארוע הגיע הביתה מעבודתו בצהריים וישב בחוץ עד 13:00 או 13:30 עם ארוסתו בראה, אחיה הצעיר עזו ואחיו סלמן. אחר כך הוא נכנס הביתה להכין אוכל וכשיצא, איש לא היה. לטענתו אז הלך לישון וקם רק ב-16:00. בנוגע לטרקטורן ציין כי "יש לנו למשפחה מי שבא לוקח אותו" כי הטרקטורן רשום על שם "או סלמאן או נסים אני לא יודע" וכי מדובר ב"בומבדיר צבע אדום". לדבריו פעם אחרונה נהג בטרקטורן ביום ראשון (יום הארוע) "בשעה 13:00 בערך". משהביע החוקר תמיהה על כך שכן קודם אמר שישב עם בראה עזו וסלמאן עד 13:30 השיב: "התכוונתי שזה כולל הכל כולל הנהיגה בטרקטורן ואני מתכוון ... נהגתי רק עשיתי סיבוב קטן של 5 - 10 דקות בשביל עזו הסעתי אותו אחריי והסעתי אותו רק במטעים שלנו ולא יצאנו משם עם הטרקטורן". משנשאל האם מואמין בן דודם היה אצלם אותו היום השיב "לא ראיתי אותו". משצוין בפניו כי "סלמאן אומר שמואמין היה אצלכם וישב איתכם" השיב "אני לא ראיתי אותו".

הודעת שניה של אמיר מרדי מיום 21.12.15 15:33 (מוצג 21): אמיר נשאל שאלות בהתייחס לחקירתו הקודמת מיום 10.3.15, שממנה עלה כי בביתו היו אותו יום סלמן אחיו, בראה ועזו כש"באותה חקירה מסרת שמאומין לא היה שם, זה נכון?" לכך השיב "לא זוכר, יכול להיות". משהוצגו בפניו תמונות מסרטוני המצלמות ידע לזהות את הנצפה בהן, כמו כן זיהה את סלמן אחיו במצלמה 6 שעה 11:28. בהמשך זיהה את ארוסתו בראה, את עצמו, את "עזו, אח של בראה". משנשאל אם בראה היתה כל הזמן בבית או "שהלכה לאן שהוא ואחרי זה חזרה" השיב "לא זוכר". משהוצגה לו מצלמה 3 בשעה 12:28 ציין "זה עזו וזה אח שלי על הטרקטורן וזאת בטח בראה שהלכה", משנשאל לאן היא הלכה השיב כי אינו זוכר ואינו זוכר אם חזרה לאחר מכן. בהמשך הוצגה לו מצלמה 3 שעה 12:53 ולדברי אמיר "רואים בראה חוזרת עם רכב עזו על הטרקטורן" וכשנשאל "מי יורד מהרכב עם כובע ואז ניגש לעזו על הטרקטורן" השיב "יכול להיות מואמין, לא רואים טוב", משנשאל "אם לא רואים טוב למה אתה חושב שזה מואמין" השיב "נראה לי שזה הוא. רק הוא יכול לבוא עם בראה". אמיר אישר כי לפי המצלמה מדובר בתאריך 8.3.15. משצוין בפניו כי זהו יום מעצרו של סלמן ובחקירה הראשונה אמר אמיר שמאומין כלל לא היה אצלם בבית השיב: "...לא זוכר, לא יודע". בהמשך, בהתייחס למצלמה 5 שעה 13:53 - 13:54 זיהה אמיר: "זה אני, אח שלי סלמן ומואמין". הוא לא ידע ולא זכר מדוע הוא נראה כועס על סלמן ולא ידע מדוע סלמן לבוש כך. משנשאל למה סלמן הלך למטע השיב כי אינו יודע "מה הם עשו". בהמשך זיהה בשעה 13:52 את "סלמן ומואמין מדברים", משנשאל מה פתאום סלמן "לובש כפפות ומסכה על הראש" השיב "לא יודע". כשנשאל - בהתייחס לשעה 13:56 - מה סלמן אומר לו, הוא לא זכר, וכשנשאל מדוע מאומין מכסה את פניו, השיב אמיר "לא יודע". כמו כן לא ידע למה הסרטון כבה בשעה 13:58:02, כשלטענתו רק הוא נשאר בבית. משנשאל אם יכול להיות שכיבה את המצלמות השיב: "לא יודע לא זכור לי".

17. **הודעת בראה מורדי (אחות משיב 2) מיום 10.3.15 13:38 (מוצג 12)**: בהודעותיה ניסתה להרחיק את

משיב 2 מארועי אותו יום וטענה כי לא היה איתה בביתו של ארוסה, אמיר מרדי. היא גם טענה, בניגוד להודעת אמיר, כי באותו יום רק משיב 1 לקח את אחיה הקטן לסיבוב, ואילו אמיר נהג בטרקטורון לבד.

בהודעתה השניה, **מיום 10.3.15 14:06 (מוצג 13)**, שבה וטענה שלא ראתה כלל את משיב 2 מאז בוקר יום 8.3.15 (לפני הארוע), וכי הוא לא הלך איתה לביתו של אמיר ביום הארוע.

בהודעתה השלישית, **מיום 21.12.15 14:14 (מוצג 20)**, המשיכה להכחיש את נוכחותו של משיב 2 בביתם של אמיר וסלמן ביום הארוע, וגם כשצפתה בסרטוני מצלמות האבטחה המשיכה להכחיש כי משיב 2 היה שם. לגבי חלק מהצילומים היא טענה שאינה מזהה את עצמה ואחרים בסרטון, אם כי לגבי חלקים אחרים בסרטון זיהתה את עצמה, את אמיר, ואת אחיה הצעיר. היא זיהתה את עצמה יוצאת מהרכב השחור, אך לא זיהתה את האדם השני שיצא ממנו וטענה שאינה זוכרת מי הגיע עימה לשם. גם כשהוטח בה שזהו משיב 2, ושהיא הביאה אותו לביתו של משיב 1, המשיכה להכחיש. משהטיח בה החוקר את החשדות המיוחסים לסלמן ולאחיה, וכי היא למעשה שיקרה בחקירתה כשאמרה שאחיה מאומין לא נכח במקום עת שהיא עצמה הביאה אותו לשם ובהתנהלותה שיבשה חקירה על מנת להרחיק את אחיה מאומין מהזירה, טענה כי נסעה משם כי היתה חייבת לעזוב. "אם הייתי יודעת שהם הולכים לעזות [צ"ל לעשות] את זה הייתי עוצרת אותם. אני לא זכרתי להגיד שמאומין היה שם. אני לא משקרת". בשלב זה משנשאלה שוב האם היא מזהה את סלמן ואת מאומין הודתה כי זיהתה את סלמן ואח"כ זיהתה בודאות גם את מאומין.

ניתוח ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית

18. המסגרת הנורמטיבית לדיונו ידועה היטב:

"בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים אין בית המשפט נדרש להכריע במהימנותן ומשקלן של הראיות. בדיקת חומר הראיות בשלב זה מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראיתי בראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט יבסס תשתית ראיתית להוכחת אשמת הנאשם מעבר לספק סביר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009); בש"פ 2745/11 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (28.4.2011); בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל** (5.5.2015). עם זאת, הבחינה אינה בחינה טכנית בלבד, ובית המשפט לא יתעלם מסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, מקום שאלה מחלישות באופן משמעותי את התשתית הראיתית לכאורה (בש"פ 4692/06 **אלמוגרי נ' מדינת ישראל** (20.6.2006); בש"פ 18/16 **שמעון נ' מדינת ישראל** (13.1.2016))" [ההדגשות הוספו - מ.ב.נ.]

בש"פ 31/16 **אלפיניש נ' מדינת ישראל** [14.1.16] [עניין אלפיניש], פסקה 11.

יישום בעניינו

19. עיון בראיות מעלה כי קיימות ראיות לכאורה, לרבות ראיות נסיבתיות, הקושרות את המשיבים לעבירות המיוחסות
עמוד 12

להם בכתב האישום.

20. גרסאות המתלוננים מתיישבות באופן כללי זו עם זו, ובחלק ניכר מהפרטים המהותיים יש זהות בין הגרסאות. הן מחוזקות על ידי עדויות של אחרים, שאינם בני המשפחה הקרובים, כגון מוחמד סלמאן (חברו של כרם) ומוחמד עיראקי (שאינו חפץ בכל קשר עם בני משפחת המתלוננים, אך הוא זה שהזהיר מפני רעולי הפנים המתקרבים), והן על ידי ראיות חיצוניות.

כך, בכל הקשור להשתלשלות האירוע המקדים, של הנסיעה בטרקטורן ולזיהוי של משיב 2 עם אחיו הקטן כמי שביצעו את הנסיעה על הטרקטורן, בסמוך לפני הירי שבוצע לעבר המתלוננים. כל העדים לארוע ציינו כי בעת הרכיבה על הטרקטורן פניו של מואמין היו גלויות וכי רק בעת הירי היו המשיבים לכאורה רעולי פנים. כך, זיהוי של משיב 2 בארוע המקדים הוא זיהוי אחיד וודאי.

כך, בנוגע לזיהוי המשיבים כיוורים, זיהוי שנעשה בין על פי פרטי לבושם ובין על פי מבנה גופם. אלה מבין המתלוננים שידעו לזהות את היוורים היו בטוחים בזיהוי, משום שלדבריהם הם מכירים את המשיבים מהישוב. אני ערה לכך שאצל חלק מהעדים, הזיהוי נבע גם מכך שמשיב 2, שרכב על הטרקטורן עובר לירי, ביצע את התצפית המקדימה, דבר שאינו מחייב מסקנה שהוא אכן היה אחד היוורים. משיב 2 אף זוהה על ידי ג'מיל ואמיר בכנויו "קנאיר". גם העדים שלא ידעו לזהות את המשיבים, מסרו תיאור של פרטי הלבוש, שחזק ברובו את התיאורים שמסרו האחרים. פריטי הלבוש דומים לאלה שנצפו על המשיבים בשעה שהתכוננו ליציאה, כעולה מסרטוני האבטחה.

לכך מצטרף תיאור כללי בזמן אמת של לבוש היוורים בשיחה של מוחמד עיראקי למוקד 100, התואם אף הוא את התיאורים שמסרו עדי הראיה האחרים.

לא הלאה מצטרפת שיחת האזהרה של מוחמד עיראקי לג'מיל, שאושרה באופן אובייקטיבי על ידי פירוט השיחות הנכנסות והיוצאות ממכשיר הטלפון של עיראקי. יצוין כי למרות נסיונותיו של עיראקי להרחיק עצמו מהארוע, לטעון כי לא ראה דבר ולגמדם את "תרומתו" למידע בעניין, הן פירוט השיחות, הן ההקלטה של השיחה למוקד 100 - מספרים את מה שראה בזמן אמת.

21. לא נעלמו מעיני סתירות בין העדויות, אך לאלה יש לצפות בארוע מעין זה. לא נעלמו מעיני החלקים בעדויות שנסמכים על מה שהעד שמע מפי אחר, או החלקים שהם מסקנה שנובעת מדברים שאמר עד אחר. גם ב"ניקוי" קטעים אלה, עדיין קיים בסיס מספק וממילא, מידת ההשפעה ההדדית תבחן בהליך העיקרי.

22. זיהוי המשיבים כיוורים נסמך גם על עדויות השוטרים ועל תפיסת פריטים שונים, אצל המשיבים או עליהם (בפרט בכל הקשור במשיב 1). פריטים אלה עולים בקנה אחד עם תיאורי העדים האחרים, ועם הפריטים שניתן לראות את המשיבים עוטים עליהם בסרטוני האבטחה.

23. סתירה משמעותית שיש לתת עליה את הדעת היא בין דברי השוטר רוסטיסלב, שלא ציין שהמשיבים היו רעולי פנים, לבין דברי השוטר אברהם שציין שהם היו רעולי פנים. מעבר לעצם הסתירה, נשאלת גם השאלה כיצד זיהה השוטר רוסטיסלב את משיב 2 (שאותו פגש שבועיים קודם) בוודאות, אם היה רעול פנים.

24. בדיקת שרידי הירי על פריטי הלבוש שנתפסו סמוך לאירוע על משיב 1, לרבות הכפפה והכובע, כעולה ממוצגים **סא עד סה** ומחוות הדעת **סח**, מחזקת אף היא את הראיות נגד משיב 1. הסבריו של הסנגור כי הבדיקה בוצעה לאחר יממה שבה שהה המשיב בתחנת המשטרה, מקום "מזוהם" מבחינת החומרים שנבדקים בבדיקה כזו, יכולים להסביר את הימצאות השרידים על הבגדים שלבש המשיב. הם אינם יכולים להסביר הימצאות השרידים על הפריטים שנתפסו בזירה ונארוז.

25. השיחה למוקד 100 מחזקת גם את הזיהוי של מי שנמצאו במטע הגויאבות על ידי השוטרים, כמי שביצעו את הירי, שכן מוחמד מסר בשיחה כי היורים "בורחים עכשיו בגויאבות".

26. לפי העדויות מתוארים שני סוגי כלי נשק: רובה ואקדח. כך עולה גם מחוות דעת המומחה (**מוצגים סט, עו**) c1 ו-c2. חוות הדעת של מעבדת הנשק מלמדת שהתרמילים שנמצאו בזירה הם של שני כלי נשק שונים. השיחה למוקד 100 מחזקת גם את נושא הנשקים, שכן המודיע מדבר על רובים ארוכים ואקדח, קרי: שני סוגי נשק.

27. ראיה משמעותית לחובת המשיבים, כפי שצינתי במספר נקודות לעיל, מצויה בסרטוני האבטחה המתעדים את פעילותם של המשיבים בסמיכות מחשידה לפני הירי לעבר המתלוננים. מעבר לנושא עטיית פרטי לבוש מחשידים (לרבות כיסויי הפנים והכפפות), ותיעוד פריטי הלבוש שזוהו על ידי עדי הראיה והשוטרים, יש לציין גם את נהיגתו של משיב 2 ללא רשיון על הטרקטורון, וירידתו של משיב 2 מהטרקטורון בבהילות, תוך הותרת אחיו הקטן על הטרקטורון, ככל הנראה כדי להודיע למשיב 1 על המצאות המתלוננים בשטח.

גם אם ארוע הירי עצמו לא נתפס במצלמות, הארועים שנקלטו במצלמות, כמו גם כיבוי המצלמות בשעות הקריטיות (13:58 עד 15:33), משמשים כחיזוק משמעותי לראיות האחרות. לעניין הכיבוי היזום ניתן להסתמך, בשלב זה, על דו"ח פעולה מיום 26.11.15 של רפ"ק קובי פורלייטר (לא סומן).

המשיבים זוהו בסרטון הן על ידי רבים מהעדים שצפו בסרטון, לרבות על ידי משיב 1 עצמו, הן על ידי החוקר אוסקר קירגיזביי שערך את דוח הצפיה, שציין את כל הדמויות הרלוונטיות בשמותיהן וציין כי הוא מכיר אותן מעבודתו ומזהה אותן.

28. תפיסת משיב 1 על ידי השוטרים סמוך לאחר האירוע, כשבידיו פרטי הלבוש המחשידים, וזיהוי משיב 2 במטע הגויאבות סמוך לאחר הירי, מוסיפים אף הם למארג הנסיבתי. כך גם בריחתו של משיב 1 מהמקום לאחר שאחד השוטרים לכאורה זיהה אותו.

29. לכל הראיות שהוזכרו עד כה יש להוסיף את שקריהם של המשיבים עצמם, גם בנקודות שאינן בהכרח נקודות מרכזיות, גם נוכח ראיות חיצוניות שהוצגו בפניהם, כגון סרטוני האבטחה. לאלה מצטרפים השקרים של קרובי משפחתם, שניסו להרחיק בעיקר את משיב 2 מביתו של משיב 1 עובר לאָרוע, ונאלצו לחזור בהם נוכח סרטוני האבטחה.

כידוע, העובדה שהמשיבים לא מסרו כל הסבר לראיות שהוצגו להם, ובפרט ל"הכנות" שנראות בסרטוני האבטחה, פועלת אף היא לחובתם. שהרי מרגע שמתבססת העובדה שהם אלה שנצפים בסרטונים, כל הסבר שיתנו בעתיד יהיה כבוש. אם יש הסבר תמים להתנהגות המפלילה, לא ברור מדוע לא מיהרו המשיבים למסור את הסבריהם המזכים. כידוע, אין בכוחה של שתיקת נאשם כדי ליצור את ה"יש" הראייתי, כלומר את גרעין הראיות לכאורה הנדרש, אך יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת. יש לצפות ממי שאין לו כל קשר למעשים פליליים למסור את גרסתו המזכה מיד עם מעצרו או בסמוך לו, ולענות לשאלות ההמשך של החוקרים בנוגע לגרסה שנמסרה (בש"פ 5902/15 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל [20.9.15], פסקה 37 ובש"פ 3562/15 בנו נ' מדינת ישראל [3.6.15] [עניין בנו], פסקה 15).

משיב 1 שלל מעורבות בארוע הירי אך זיהה עצמו בסרטונים, וכן זיהה את משיב 2, ולא סיפק הסבר המניח את הדעת ביחס למעשיו, לרבות לגבי פריטים שנראה לובש עובר לארוע הנטען ושנתפסו אצלו עם מעצרו. כמו כן מסר גרסאות שונות ביחס לזהות הרוכב על הטרקטורון, עלו סתירות בחקירותיו ביחס לפרטי הלבוש "הנדרשים" לנהיגה בטרקטורון, לא סיפק הסבר להפסקת הקלטת המצלמות ולחידושה. הוא סירב להשיב עניינית לחלק מהשאלות.

משיב 2 שלל מעורבות בארוע הירי, שיקר לגבי נהיגתו על הטרקטורון, שלל שהייתו בבית משיב 1, התכחש לנצפה בסרטוני מצלמות האבטחה, לרבות לזיהוי-הוא, ולא סיפק הסבר ללבושו וללבוש משיב 1, לרבות ביחס לכסוי פניהם. הוא סרב להשיב עניינית לשאלות בחקירותיו. הוא לא מסר כל גרסה הגיונית להאשמות כנגדו, חרף הראיות שהוטחו בפניו על ידי החוקר, והדבר מביא למסקנה המצביעה על מעורבותו במיוחס לו בכתב האישום.

30. חרף האמור, הסתירות שאליהן התייחסתי פוגעות בעוצמת הראיות במידת מה, ויש לקחת פגיעה זו בחשבון. לכך מצטרפות גם תמיהות שהעלה הסנגור בנוגע לאי מציאת כלי הנשק חרף הסמיכות בזמן לשעת הירי, אי בהירות באשר לאופן שבו הגיעו השוטרים כה מהר לזירת האָרוע, העדר דוחות פעולה של אותו שוטר ברק, שהמתלוננים התייחסו אליו כמי שצלצלו אליו לדווח על האָרוע, ועוד.

עילת המעצר

31. עילות המעצר במקרה דנן ברורות למדי. עבירות הכרוכות בנשק מקימות עילת מעצר סטטוטורית, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. ירי באיזור מגורים מלמד על מסוכנות גבוהה ביותר.

לכך יש להוסיף את העובדה שמשיב 2 לא התייצב לחקירה, אף שנדרש לכך, וחמק מהחקירה במשך פרק זמן לא

קצר.

32. בצד דברים אלה, יש לזכור מספר עניינים נוספים: ראשית, למשיבים אין כל עבר פלילי. שנית, חל שיהיו שלא הוסבר עד תום בחידוש החקירה ובהשגת חלק מהראיות. שיהיו זה אמנם אינו פוגע בראיות, אך יש בעובדה שהמשיבים היו משוחררים במשך כשמונה חודשים, שבהם לא היו מעורבים באירועים פליליים נוספים, כדי להשפיע על עילת המעצר.

בחינת חלופה

33. כידוע, גם כאשר קיימות ראיות לכאורה וגם כשקמה עילת מעצר, על בית המשפט להחליט האם במקרה מסוים ניתן להעדיף חלופה אחרת, שאינה מעצר מאחורי סורג ובריח. בבואו לעשות כן, על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר:

"...קיימת מקבילית כוחות בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר (ראו, לדוגמה, החלטותיו של השופט י' דנציגר בבש"פ 3572/14 **ירון כהן נ' מדינת ישראל** (29.5.2014); בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' אלון חיימוב** (22.5.2014)). ודוק: יש להבחין בין עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות (להבחנה בין השתיים ראו החלטתו של השופט י' דנציגר בבש"פ 6695/14 **עמרם גריב נ' מדינת ישראל** (12.10.2014)). כאשר בעוצמת העילה עסקין, הכוונה למסוכנות הנשקפת מן הנאשם או החשש להימלטות מן הדין ולשיבוש הליכי המשפט, וכאשר בעוצמת הראיות עסקין, הרי ש"ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר" (עניין **דסוקי** פס' 27; בש"פ 3526/13 **כיאל נ' מדינת ישראל** בפסקה 7 (27.5.2013); בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** פסקאות 16-17 (10.10.2013); בש"פ 7873/13 **מדינת ישראל נ' עליא זועבי** (21.11.2013); בש"פ 2998/14 **שומי איסאקוב נ' מדינת ישראל** (8.5.2014); בש"פ 6424/14 גואטה נ' מדינת ישראל (6.10.2014); בש"פ 3774/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.6.2015)).

להבחנה בין עוצמת עילת המסוכנות לבין עוצמת הראיות יש נפקות לתוצאה הסופית. כך, יכול ובית המשפט יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו של העורר כפי שמשקפת מהמעשה והעושה (השוו התוצאה אליה הגיע השופט א' שהם בבש"פ 5109/15 **מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל** בפס' 11 (30.7.2015), שם הורה על מעצרו עד לתום ההליכים של הנאשם תוך איזון "בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות" מול מידת מסוכנותו של העורר). אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר".

בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** [26.10.15] [עניין **ניג'ם**], פסקה 10.

34. אמרנו, אפוא, כי לגבי שני המשיבים קיימת עילת מעצר ברורה, של מסוכנות. לגבי משיב 2 קמה עילה נוספת, נוכח התחמקותו מהחקירה.

35. קבעתי כי יש תשתית של ראיות לכאורה, אך יש פגיעה מסויימת בעוצמת הראיות.
עמוד 16

36. יש לזכור כי גם כאשר בית המשפט קובע שיש פגיעה במארג הראיות לכאורה, אין הדבר מוביל, בהכרח, להחלטה שיש להעדיף חלופה על פני מעצר מאחורי סורג וברית. עוצמת הראיות משפיעה, כידוע, במסגרת "מקבילית הכוחות" על נכונותו של בית המשפט להעדיף חלופה ו"ככל שעוצמת הראיות חלשה יותר כך תגדל הנכונות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, ולהיפך" (עניין **בנמו**). ואולם עוצמת הראיות אינה אלא אחת משלוש צלעות המשולש, כפי שנאמר בעניין **ניג'ם** הנ"ל. בבש"פ 5109/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** [30.7.15], פסקה 11 הובהר: "עניינו של העורר מצריך, אפוא, מלאכת איזון בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות לכאורה נגדו ..., ואיכותה של חלופת המעצר בעניינו של העורר, מחד גיסא; לבין מידת מסוכנותו של העורר כעולה מכתב האישום, מתסקיר שירות המבחן, ומעברו המכביד, מאידך גיסא".

סיכום

37. עולה מכל האמור, כי יש לקבל בעניינם של המשיבים תסקירים משירות המבחן, שבהם תבחן, בין היתר, אפשרות של חלופה למעצר מאחורי סורג וברית.

לפיכך, **נקבע דיון ליום 10.3.16, בשעה 9:30**, לשם דיון בתסקירים.

שירות המבחן יגיש תסקירים עד ליום 9.3.16 וישלח עותק לבית המשפט ולצדדים. **המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לשירות המבחן.**

המשיבים ישארו במעצר עד להחלטה אחרת ויובאו לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.